

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	6. februar 2001

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 9. februar 2001 {{SPA}} dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 12. februar 2001 {{SPA}} vedlægges Økonomiministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet.

Aktuelt notat vedrørende forelæggelserne af Rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 12. februar 2001 i Folketingets Europaudvalg den 9. februar 2001

Hermed vedlægges aktuelle notater til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg:

1. Mineralolieafgifter (s. 1-4)
2. Forberedelse af Det Europæiske Råd i Stockholm
 1. Rapport fra Kommissionen om produkt og kapitalmarkedernes funktion (s. 5-7)
 1. Orienterende debat om de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer (s. 8-11)
3. ØMU
 1. Forordning om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (s. 12-14)
 1. Information om euroen for særligt udsatte grupper (s. 15-16)
4. Tillægs- og ændringsbudget 2001 vedr. BSE relaterede foranstaltninger (s. 17-18)
5. Finansielle tjenesteydelser
 1. Kommissionens kommuniké om e-handel (s. 19-20)
 1. Direktiv vedr. investeringsforeninger (UCITS) (s. 21-26)

6. Implementering af stabilitets- og vækstpagten: Opdaterede konvergensprogrammer for Danmark og Storbritannien og opdaterede stabilitetsprogrammer for Grækenland, Frankrig, Irland, Italien og Østrig (s. 27-48)

6. kontor J. nr. 6.97-240-1

Aktuelt notat til Folketingets Europaudvalg den 9. februar 2001 vedrørende ECOFIN den 12. februar 2001.

Dagsordenspunkt 1: Mineralolieafgift

1. Baggrund.

Medlemslandene kan efter art. 8(4) i EU²s mineralolieafgiftsdirektiv anmode om tilladelse til at anvende særlige afgiftssatser. Sådanne tilladelser opnås typisk for en tidsbegrænset periode.

Kommissionens forslag (KOM(2000)678) omfattede en forlængelse af de tilladelser, som løb indtil den 31. december 2000. Endvidere ville Kommissionen af praktiske grunde samle alle ordninger, som er gennemført siden harmoniseringen af afgifterne i 1992. En del af disse ordninger stammer fra 1992 og er tidsbegrænsede.

En vedtagelse af forslaget kræver enstemmighed, som der ikke kunne opnås inden udgangen af 2000.

2. Indhold.

På grundlag af en anmodning fra et medlemsland beslutter Kommissionen om den vil fremsætte forslag om tilladelse til at anvende en ordning, hvor en særlig afgiftssats benyttes på et bestemt område. Kun i enkelte tilfælde, hvor der har været tale om konkurrenceforvridende statsstøtte, har Kommissionen hidtil undladt at fremsætte forslag. Forslaget skal i givet fald godkendes i Rådet. Det er normalt, at Rådet godkender de ordninger, som Kommissionen fremsætter forslag om.

Mange af ordningerne vedrører afgiftslempelse eller differentiering af afgiften, som er begrundet i miljømæssige forhold. Andre lempelser kan være begrundet i hensynet til en bestemt erhvervsgren eller anvendelse eller skyldes regionale forhold. En tilladelse vil næsten altid forudsætte, at de gældende minimumssatser respekteres.

Danmark har i dag følgende (tilladte) ordninger:

1. privat flyvning
1. godtgørelse af afgifter til erhvervslivet
1. offentlig transport (busser)
1. differentiering af dieselaafgiften af hensyn til miljøvenlige kvaliteter
1. differentieret afgift vedrørende dampretur
1. differentierede satser på benzin (benzen)
1. differentierede satser på dieselolie (svovl)

De fire første ordninger blev gennemført tilbage i 1992 og er ikke tidsbegrænsede. De tre sidste ordninger er gennemført siden 1992 og har ligesom alle andre sådanne ordninger været tidsbegrænsede. De er tidligere blevet forlænget og udløb den 31. december 2000.

2.1. Kommissionens forslag

Kommissionen har i efteråret 2000 foreslået en midlertidig forlængelse af de gældende tilladelser, som forlænges fra gang til gang. Det er Kommissionens principielle opfattelse, at alle tilladelser skal være tidsbegrænsede. Dette gælder også dem, som oprindeligt blev indført uden tidsbegrænsning. Dette skyldes et ønske fra Kommissionen om, at der ikke inden for rammerne af Rådets tilladelser gennemføres ordninger, som strider imod Fællesskabets overordnede politik, herunder navnlig statsstøtteregele.

Kommissionen foreslog, at alle ordningerne inddeles i forskellige kategorier. Ordningerne om privat flyvning forlænges 2 år. De fleste medlemslande fritager for afgiften på dette område, og Kommissionen vil i løbet af denne periode overveje, om området kan/bør beskattes ud fra miljømæssige grunde.

Den anden danske ordning om godtgørelse af mineralolieafgifter til erhvervslivet var placeret i en kategori med lempelser for erhvervslivet og forlænges 2 år.

Formentlig er ikke alle ordninger i de andre medlemslande i fornødent omfang godkendt efter statsstøtteregele og Kommissionen vil i løbet af perioden undersøge, om der er problemer i relation til disse regler. Forslaget skønnes dog ikke at have praktisk betydning for de danske ordninger. Endelig blev det foreslået at forlænge de øvrige danske ordninger sammen med tilsvarende ordninger i andre medlemslande med 5 år. Dette er generelt set en forbedring i forhold til de nuværende tidsfrister.

De øvrige medlemslande har som nævnt også en række tilladelser til at anvende ordninger med særligt lave afgiftssatser. Nogle af disse ordninger har karakter af statsstøtte, og vil derfor også være undergivet statsstøtteregele. Dette vil f.eks. gælde de lempelser i dieselaafgiften, som visse medlemslande har gennemført af hensyn til vognmandserhvervet. Kommissionen foreslog, at disse ordninger godkendes i en periode på 2 år, men under forbehold for en særlig undersøgelse i henhold til statsstøtteregele, samt at de ikke vil blive forlænget.

Det drejer sig om ordninger i Holland, Frankrig og Italien. Kommissionen anfører, at sådanne ordninger kun kan retfærdiggøres for en kort periode og generelt strider mod EU's overordnede politik på området. Også i disse tilfælde skal minimumsafgifterne dog overholdes.

2.2. Kompromisforslagene

Det afgæede franske formandskab fremlagde i november 2000 et kompromisforslag til en rådsbeslutning. Efter dette forslag kunne de danske ordninger (3)-7) ovenfor og tilsvarende ordninger i andre lande forlænges til og med 31. december 2006. Øvrige ordninger - herunder de danske ordninger (1)-2) og de hollandske, franske og italienske ordninger for vognmændene - forlænges til og med 31. december 2002.

Det har været fremme, at de gældende ordninger kunne forlænges med 6 måneder til 30. juni 2001 for at undgå en periode uden et retsgrundlag for visse af de gældende ordninger, hvis et mere varigt kompromisforslaget ikke kan vedtages. Denne løsning er ikke aktuel pt.

Efterfølgende er et nyt kompromisforslag fremlagt, hvorefter alle ordninger undtagen ordningerne for vognmændene forlænges til og med 2006, mens ordningerne for vognmændene alene forlænges til og med 2002.

På møderne i december i COREPER og i Rådets arbejdsgruppe var det forsat ikke muligt at opnå enighed. Sagen var derfor på ECOFIN den 19. januar 2001, hvor et nyt kompromisforslag fra det svenske formandskab blev diskuteret. Et af hovedproblemerne er, at et flertal af medlemslandene ønsker at begrænse de særlige ordninger for vognmændene, mens de lande, der har indført disse ordninger, er und og er pres fra vognmændene, og i givet fald ville skulle ændre lovgivningen.

Ideen bag det svenske forslag er for vognmændenes vedkommende dels at ordningerne ikke skulle kunne forlænges ud over de 2 år, dels at man skulle anerkende vanskelighederne ved at ændre lovgivningen. Derfor skulle der ikke ske ændringer i 2001, mens behovet for ændringer skulle anerkendes ved, at der i 2002 skulle gennemføres væsentlige stramminger i de tilladte støttebeløb. Andre ordninger end ordningerne for vognmændene foreslås fortsat at få tilladelse til og med 2006.

3. Gældende dansk ret.

Den berørte danske lovgivning på området er *lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.*

4. Lovgivning, statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser.

Hvis et forslag ikke vedtages, vil en række ordninger, herunder også danske ordninger, mangle hjemmel i EU-retten. Formelt har Danmark således ikke Kommissionens tilladelse til at anvende ordningerne 5)-7) ovenfor. I alt 36 ordninger i et flertal af medlemslandene er pt. omfattet af dette juridiske tomrum.

5. Nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Kommissionen redegør ikke direkte herfor i sit forslag. Mineraloliedirektivet, hvoraf 8(4) tilladelserne udspringer, har imidlertid sin hjemmel i TEF artikel 93, hvorefter der kan indføres harmoniserede punktafgifter af hensyn til det indre markeds oprettelse og funktion. Hensynet til at undgå konkurrenceforvridning, forrykke balancen i det indre marked samt hensynet til Fællesskabets miljøbeskyttelsespolitik og energi- og transportpolitik tilsiger at særregler på mineralolieafgiftsområdet underkastes en samlet vurdering på fællesskabsplan før de kan finde anvendelse.

6. Tidligere forelæggelser.

Sagen blev forelagt for Folketingets Europaudvalg den 24. november 2000 til forhandlingsoplæg og har senest været forelagt til orientering for udvalget den 17. januar 2001.

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 9. februar 2001 vedrørende ECOFIN-rådsmødet den 12. februar 2001

Dagsordenspunkt 2a: Forberedelse af DER i Stockholm den 22.-23. marts - rapport fra Kommissionen om produkt- og kapitalmarkedernes funktion

Baggrund

Medlemslandene og Kommissionen har siden december 1998 udarbejdet årlige rapporter indenfor deres kompetenceområder om reformer af produkt- og kapitalmarkederne. Rapporterne indgår som et vigtigt baggrundsmateriale for strukturpolitiske afsnit i de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer i EU.

Dette års produkt- og kapitalmarkedsrapporter har bl.a. taget udgangspunkt i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Lissabon i marts 2000.

De nationale rapporter har i januar måned 2001 dannet udgangspunkt for en eksamination i en ad hoc-gruppe under EPC (Economic Policy Committee). På baggrund af eksaminationen og de nationale rapporter udarbejder EPC en såkaldt synteserapport.

På ECOFIN den 12. februar 2001 ventes en drøftelse af Kommissionens rapport om produkt- og kapitalmarkedernes funktion.

Indhold

Kommissionens rapport peger på, at strukturelle forbedringer er nødvendige, hvis målene fra Det Europæiske Råd i Lissabon om, at EU inden for de næste ti år skal være den mest konkurrencedygtige, dynamiske og videnbaserede

økonomi i verden skal nås.

Det påpeges, at forbrugerne i medlemsstaterne allerede har opnået økonomiske fordele gennem de hidtidige reformer på produkt- og kapitalmarkederne. I nogle medlemslande er der i forbindelse med ydelser fra netværksindustrier som el- og telefonselskaber samlet set opnået besparelser på op til 25 pct. af de hidtidige udgifter.

Det er vurderingen, at der ikke ud fra forbrugerhensyn er grund til at forsinke liberaliseringen af en række områder, hvor der endnu er begrænset konkurrence. Det drejer sig bl.a. om postservice, energi, transport og kommunikation.

Rapporten lægger derfor op til en fortsat trinvis liberalisering inden for disse områder baseret på konsultation med de involverede parter.

Kommissionen nævner, at der på nogle områder vil være behov for bedre regulering, hvis forbrugerne skal have mulighed for at høste fordelene af en øget konkurrence på markederne. Det gælder inden for områder som fødevarer og ved handel i detailforretninger på tværs landegrænserne.

Rapporten peger også på, at det er vigtigt at skabe sammenhængende markeder for tjenesteydelser i EU. En række firmaer, der er involveret i grænseoverskridende aktiviteter inden for servicesektoren har således peget på, at der stadig er barrierer for deres aktiviteter i andre medlemslande. Kommissionen vil arbejde på at fjerne disse, således at vækstpotentialet og beskæftigelsesmulighederne inden for servicesektoren bliver udnyttet fuldt ud. Det er også centralt, at der sker fremskridt vedrørende finansielle tjenester.

Handlingsplanen vedrørende finansielle tjenesteydelser, der skal være fuldt implementeret i 2005, forventes at skabe mere integrerede og effektivt fungerende markeder i Europa.

Der peges ligeledes på, at det er vigtigt at skabe gode rammer for iværksættere i Europa. Det skal ske gennem forbedrede finansieringsmuligheder for små og mellemstore virksomheder, gennem lettelser i de administrative byrder og ved at fremme nye teknologier, herunder e-handel. Kommissionen vil næste år iværksætte initiativer, der skal koordinere reduktionen i de nationale og EU's administrative byrder for erhvervslivet.

Kommissionen påpeger, at udfordringerne i forbindelse med Ny Økonomi skal løses. EU har i den forbindelse iværksat en række initiativer bl.a. handlingsplanen e-Europa 2002.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Rapporten har ikke umiddelbart statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Rapporten er en del af EU's langsigtede strategi for at sikre en holdbar vækst og flere og bedre jobs. Strukturelle reformer er et vigtigt element i at sikre velfungerende markeder og indgår som et af elementerne i forbindelse med den årlige udarbejdelse af de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer, der er det centrale instrument for samordning af den økonomiske politik og som inden for rammerne af traktaten er medlemslandenes eget ansvar.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Rapporten har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 9. februar 2001 vedrørende ECOFIN-rådsmødet den 12. februar 2001

Dagsordenspunkt 2.b: Orienterende debat om de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer

Nyt notat

Baggrund

ECOFIN har årligt en orienterende debat om den økonomiske situation, herunder en drøftelse af den økonomiske politik med henblik på den kommende udformning af de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer.

Den orienterende debat danner i år grundlag for ECOFIN's udarbejdelse af et papir med hovedemner for de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer ("key issues paper"), som forelægges for Det Europæiske Råd på forårstopmødet i Stockholm. I lyset af drøftelsen på Det Europæiske Råd og bidrag fra andre rådssammensætninger udarbejder Kommissionen et udkast til de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2001, som herefter behandles af ECOFIN inden forelæggelsen for Det Europæiske Råd i Gøteborg i juni 2001.

Den orienterende debat i ECOFIN den 12. februar 2001 ventes at tage udgangspunkt i et oplæg fra Den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC).

Indhold

ECOFIN's orienterende debat vedrørende de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer ventes at tage udgangspunkt i, hvilken indsats der er nødvendig for at videreføre den gode økonomiske udvikling i Europa og implementere Lissabon-konklusionerne.

Den orienterende debat ventes i lyset heraf at lægge vægt på tre hovedområder, idet dog alle politikområder i reformstrategien fra Det Europæiske Råds møde i Lissabon vil blive behandlet i de kommende overordnede økonomisk-politiske retningslinjer:

1. en vurdering af den makroøkonomiske situation og udsigterne for den økonomiske udvikling i Europa
1. en drøftelse af den økonomiske politik, der i medlemslandene og på EU-niveau kan bidrage til gennemførelsen af medlemslandenes fælles mål, herunder Lissabon-konklusionerne
1. en drøftelse af tidshorizonten for de kommende overordnede økonomisk-politiske retningslinjer

For så vidt angår *den makroøkonomiske situation og udsigterne* ventes det, at det generelle synspunkt vil være, at de seneste års positive udvikling i vækst og beskæftigelse i eurolandene og de øvrige EU-lande ser ud til at fortsætte i de kommende år. Da den økonomiske vækst imidlertid tegner til at blive lidt mere moderat i 2001 og 2002 end i 2000, ventes drøftelsen at koncentrere sig om de risici og usikkerhedsmomenter, der kan trække i retning af en opbremsning i væksten i EU, herunder vendingen i den amerikanske økonomi.

Drøftelsen af *den økonomiske politik* i medlemslandene ventes at fokusere på udfordringerne for finans- og strukturpolitikken på kort og lang sigt.

ECOFIN ventes derfor at lægge vægt på, at de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer betoner vigtigheden af, at medlemslandene lever op til stabilitets- og vækstpagtens mellemfristede målsætning om en offentlig budgetsaldo, der i gennemsnit over et konjunkturforløb er i balance eller overskud. Der ventes i forlængelse heraf en anbefaling om, at medlemslandene ikke fører en procyklisk finanspolitik, der virker destabiliserende på økonomierne.

Der ventes endvidere en drøftelse af medlemslandenes skattereformer og de lempelser af blandt andet indkomst- og erhversbeskatningen, som en række medlemslande har gennemført.

Derudover ventes drøftelsen at lægge vægt på, at den finanspolitiske strategi i medlemslandene tilrettelægges for at kunne håndtere udviklingen med et stigende antal ældre. I den forbindelse må bæredygtigheden af medlemslandenes pensionssystemer sikres og et højere arbejdsudbud på sigt må tilstræbes.

Drøftelsen ventes endvidere at påpege udfordringerne for det enkelte land i at sikre et velfungerende arbejdsmarked, som øger økonomiernes tilpasningsdygtighed og evne til at sikre en stabil fremgang i beskæftigelsen.

Drøftelsen vedrørende de større udfordringer på *EU-plan* ventes blandt andet omfatte effektiv gennemførelse af det indre marked for finansielle tjenesteydelser og den fulde gennemførelse af det indre marked bl.a. på infrastrukturområderne.

Der ventes endvidere lagt vægt på, at EU er et åbent, udadvendt og internationalt aktivt samarbejde, der har et stort ansvar for den globale udvikling. EU skal således arbejde aktivt for en mere effektiv liberalisering af verdenshandelen inden for rammerne af en ny forhandlingsrunde i WTO. Udviklingen af verdenshandelen skal bidrage til fortsat økonomisk fremgang, herunder ikke mindst i de kandidatlande, der har ansøgt om medlemskab af EU, samt de nye re industrilande og udviklingslande, der har åbnet deres økonomier.

For så vidt angår *tidshorisonten* for dette års overordnede økonomisk-politiske retningslinjer, ventes en drøftelse af, hvorvidt de også skal gælde for 2002 indtil udarbejdelsen og vedtagelsen af de næste overordnede økonomisk-politiske retningslinjer.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser:

Den orienterende drøftelse har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Den orienterende drøftelse sigter mod at forberede Kommissionen i dens arbejde vedrørende udarbejdelse af udkast til de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer. Denne drøftelse er central for samordningen af den økonomiske politik i EU.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Den orienterende debat om de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2001 har ikke været forelagt Folketingets Europaudvalg tidligere.

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 9. februar 2001, vedrørende ECOFIN-rådsmødet den 12. februar 2001.

Dagsordenspunkt 3a: Vedtagelse af forordning om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Revideret udgave af Kommissionens forslag KOM(2000) 492 endelig)

supplerende notat (tidligere notat fremsendt forud for mødet den 17. januar 2001)

1. Baggrund

Det seneste forslag indebærer to indholdsmæssigt ens forordninger:

- i. "Forslag til Rådets forordning No. X/01 om fastlæggelse af de foranstaltninger der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri". (Med hjemmel i artikel 123, stk.4)
- i. "Udvidelse af omfattelsen af Rådets forordning No. X/01 om fastlæggelse af de foranstaltninger der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til de medlemslande der ikke har indført euroen som deres eneste valuta". (Med hjemmel i artikel 308)

Forslaget indebærer som nævnt i det tidligere notat forpligtelser for nationale myndigheder til at indsamle og videresende information om falskmøntneri til de relevante fællesskabsmyndigheder, samt pålægger kreditinstitutter forpligtelser til at inddrage falsknerier med mulighed for sanktioner, der fastsættes af de enkelte medlemsstater, hvis dette ikke sker.

2. Indhold af formandskabets forslag

Der er kun sket mindre ændringer i forhold til det tidligere fremsendte notat forud for mødet den 17. januar 2001. De artikler, hvor der er ændringer, er angivet neden for. Vigtigste ændring er, at forordningen ikke længere vil indebærer lovgivningsændringer i Danmark. Det skyldes, at den praksis, der er i dag i Danmark, svarer til de forpligtelser og sanktioner, der nu er indeholdt i artikel 6.

Artikel 4 - Forpligtelse til videresendelse af falske sedler

Hver medlemsstat udpeger et nationalt analysecenter (NAC)

De kompetente nationale myndigheder fremsender eksemplarer af hver ny type falsk euroseddel samt tekniske og statistiske oplysninger til det bemyndigede NAC (dvs. de nationale centralbanker eller evt. en anden organisme, der gives bemyndigelse).

NAC videresender de nødvendige eksemplarer af alle nye typer falske eurosedler til ECB. Dette forhindrer ikke den videre strafferetlige anvendelse af de falske eurosedler. ECB giver de berørte myndigheder og Europol meddelelse om resultatet af analysen.

Artikel 5 - Forpligtelse til videresendelse af falske mønter

Hvert land udpeger et nationalt møntanalysecenter (Coin National Analysis Centre - CNAC). De kompetente nationale myndigheder fremsender hver type falsk euromønt samt tekniske og statistiske oplysninger til CNAC.

CNAC videresender de nødvendige eksemplarer af alle nye typer falske euromønter til Det Europæiske Tekniske og Videnskabelige Center (ETSC). Dette forhindrer ikke den videre strafferetlige anvendelse af de falske euromønter. ETSC giver de berørte myndigheder og Europol meddelelse om resultatet af analysen.

Kapitel 3 - Forpligtelser og sanktioner

Artikel 6 - Kreditinstitutternes forpligtelser

Kreditinstitutter og andre institutter, der erhvervsmæssigt beskæftiger sig med håndtering og udlevering af sedler og mønter til offentligheden, herunder vekselkontorer, har forpligtelse til at tage eurosedler og -mønter, som de har formodning om er falske, ud af omløb og videregive dem til kompetente nationale myndigheder. Kreditinstitutter er defineret som foretagender hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage indlån og udlån eller andre midler, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning.

Medlemslandene tager de nødvendige forholdsregler for at sikre, at kreditinstitutter m.fl., der ikke opfylder deres forpligtelser kan pålægges sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning. Disse sanktioner fastsættes af de enkelte medlemslande inden 1. januar 2002 og meddeles til Kommissionen og ECB.

3. Europa-Parlamentet

Kommissionens forslag til Rådets forordning om beskyttelse af euroen har været forelagt Europa-Parlamentet, som endnu ikke har svaret. Grundet de omfattende revisioner skal det reviderede forslag forelægges Europa-Parlamentet på ny.

1. Høring

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende økonomisk politik, samt med Justitsministeriet.

1. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Sagen ses ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

1. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har modtaget notat vedrørende sagen forud for ECOFIN-rådsmødet 27. november 2000, og forud for mødet 17. januar 2001.

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 9. februar 2001 vedr. ECOFIN-rådsmødet den 12. februar

Dagsordenspunkt 3b: Information om euroen for særligt udsatte grupper

Nyt notat

Baggrund og indhold

Kommissionen har fremsat forslag til rådskonklusion vedr. information om euroen til særligt udsatte grupper i de lande, der har indført euroen, og som derfor påtænker at cirkulere euro-sedler og euro-mønter fra den 1. januar 2002.

Konklusionens formål er at fremme kendskabet til euro-mønter og -sedler for en række specielt udsatte grupper (blinde, døve og mentalt handicappede) i euro-landene med henblik på at gøre dem trygge ved anvendelsen af de nye mønter og sedler.

For at fremme disse gruppers kendskab til de nye mønter og sedler skal der produceres efterligninger af de rigtige euro-mønter og -sedler (de såkaldte tokens), og der skal afholdes kurser/træning i anvendelse af dem.

Ud over disse tiltag kan de specielt udsatte grupper evt. gives mulighed for at få et tæt kendskab til de ægte mønter og sedler i specielle træningscentre.

Det skal bemærkes, at tokens nemt kan skelnes fra de ægte mønter og sedler.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Konklusionen formål er at fremme kendskabet til de nye euro-mønter og euro-sedler i eurolandene. Det er et naturligt led i indførelsen af euroen, at der informeres omkring de initiativer, der tages i EU i forhold til borgernes kendskab til euroen.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg

UDENRIGSMINISTERIET 1. februar 2001

Nordgruppen N.1, j.nr. 400.D.9-0-2001

-

Bidrag til aktuelt notat forud for rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 12. februar 2001: Tillægs- og ændringsbudget vedr. BSE ("kogalskab").

-

-

-

Baggrund og indhold

Det ventes, at Kommissionen på rådsmødet (økonomi- og finansministre) den 12. februar vil præsentere sit forslag til tillægs- og ændringsbudget (TÆB) udarbejdet for at kunne finansiere fællesskabsinitiativerne i forbindelse med BSE-problemerne. Rådet ventes at drøfte forslaget med henblik på en vedtagelse.

Kommissionens forslag er udarbejdet på baggrund af konklusionerne fra rådsmødet (landbrugsministre) den 4. december 2000, der lægger op til:

- EU-medfinansiering af BSE-test (anslået udgift på 33 mio. euro),
- destruktion af dyr over 30 mdr. (anslået udgift på 700 mio. euro),
- markedsinterventioner for at sikre mindstepriser på oksekød (anslået udgift på 238 mio. euro).

Der lægges således op til, at dyr over 30 mdr. skal testes eller, såfremt dette ikke er muligt, destrueres. EU bidrager med et tilskud på 15 euro per test. Medlemsstaterne skal opkøbe de dyr over 30 måneder, der ikke er kapacitet til at teste. Danmark og Holland er dog blevet friholdt for denne forpligtelse, da det er dokumenteret, at der er tilstrækkelig testkapacitet. Medlemsstaterne skal betale omkostningerne til slagtning og destruktion, men Kommissionen bidrager med 70% af opkøbsprisen på dyrene. Endelig er der åbnet for en lempelse på interventionsområdet, således at Fællesskabet opkøber kød til lagring af såvel stude som ungtyre for at holde en mindstepris på markedet.

I alt beløber udgifterne til undersøgelse, forebyggelse og markedsinterventioner sig til 971 mio. euro svarende til ca. 7,2 mia. kr.

Kommissionen foreslår samtidig i sit TÆB at revidere budgettet på baggrund af den seneste udvikling i dollar-kursen (jfr. Rådsforordning af 26. september 2000 vedr. budgetdisciplin). Budgetforslaget for 2001 blev vedtaget på baggrund af en dollar-kurs på 0,91. Den gennemsnitlige dollar-kurs de sidste tre måneder af 2000 var 0,87. Dette giver en forventet budgetbesparelse på 245 mio. euro henset til et mindre spænd mellem EU og verdensmarkedspriserne (d.v.s. mindre behov for markedsinterventioner).

Merudgifterne til BSE sammenholdt med besparelserne som følge af udviklingen i dollar-kursen betyder alt i alt et behov for yderligere 726 mio. euro til EU's landbrugsbudget i 2001, svarende til ca. 5,4 mia. kr. Landbrugsbudgettet (udgiftskategori 1a og 1b) beløber sig herefter til 44.024 mia. euro, hvilket er 506 mio. euro under udgiftsloftet for landbrugsbudgettet fastlagt i henhold til de finansielle overslag for EU's budget aftalt i Berlin i forbindelse med Dagsorden 2000.

Foruden bevillingerne til landbrugsbudgettet indeholder TÆB et en teknisk justering i forbindelse med bemærkningerne på to budgetlinier i forhold til finansieringen af genopbygningsbistanden på det vestlige Balkan. Ændringen vil gøre det muligt, at Genopbygningsagenturets indsatser foruden Serbien og Kosovo kan omfatte indsatser i Montenegro (således at budgettets anmærkninger bringes på linie med forordningen for EU's ind).

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Tillægs- og ændringsbudgettet har ikke lovmæssige konsekvenser.

Finansieringen af de øgede udgifter på landbrugsbudgettet vil betyde et dansk merbidrag til finansiering af EU's budget i 2001 på ca. 108 mio. kr.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke vurderet forslaget i forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget notat vedrørende Kommissionens forslag til TÆB vedrørende BSE. Europaudvalget modtog notat om de planlagte fællesskabstiltag i forhold til BSE forud for rådsmødet (landbrugsministre) den 4. december 2000.

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 9. februar 2001 vedrørende ECOFIN-rådsmødet den 12. februar 2001

Dagsordenspunkt 5a: Finansielle tjenesteydelser - meddelelse fra Kommissionen om en politik for elektronisk handel med finansielle tjenesteydelser

1. Baggrund

I Kommissionens handlingsplan for de finansielle markeder bebuder Kommissionen, at den vil fremlægge en meddelelse om en politik for elektronisk handel med finansielle tjenesteydelser. Baggrunden for meddelelsen er, at der i de direktiver, der regulerer udbyderne af finansielle tjenesteydelser, findes en række bestemmelser, som ikke tager stilling til elektronisk handel med denne type tjenesteydelser.

2. Formål og indhold

Meddelelsen forventes først at blive fremlagt den 7. februar 2001. Kommissionen forventes at lægge vægt på anvendelse af afsenderlandsprincippet ved alle former for elektroniske tjenesteydelser for at virkeliggøre det indre marked. Afsenderlandsprincippet går ud på, at det ved grænseoverskridende tjenesteydelser er lovgivningen i udbyderens land, der regulerer indholdet af en aftale. Afsenderlandsprincippet er det bærende princip i direktivet om elektronisk handel, som dog kun i en vis udstrækning gælder for levering af finansielle tjenesteydelser elektronisk. Kommissionen forventes i meddelelsen bl.a. at uddybe forholdet mellem de forskellige regler.

1. Nærhedsprincippet og proportionalitet

Meddelelsen forventes særligt at beskrive grænseoverskridende levering af

finansielle tjenesteydelser elektronisk. Eventuelle initiativer på dette område kan bedst ske på fællesskabsplan.

1. Gældende ret

Meddelelsen forventes at beskrive Kommissionens fortolkning af fællesskabslovgivning om elektronisk handel med finansielle tjenesteydelser.

1. Høring

Der forventes at være tale om en fortolkningsmeddelelse. Høring er derfor ikke aktuel.

1. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Meddelelsen som sådan har ikke sådanne konsekvenser.

1. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Meddelelsen som sådan har ikke sådanne konsekvenser.

1. Tidligere forelæggelser for Europaudvalget

Meddelelsen har ikke tidligere været forelagt for Europaudvalget.

Aktuelt notat til Folketingets Europaudvalg til brug for møde den 9. februar 2001 vedrørende ECOFIN-møde den 12. februar 2001.

Dagsordenpunkt: Revision af UCITS-direktivet.

1. Baggrund

Kommissionen fremsatte den 17. juli 1998 to forslag til ændring af direktiv 85/611/EØS om investeringsinstitutter (UCITS-direktivet).

Det ene (direktivforslag nr. 1) fokuserer først og fremmest på typer af investeringsinstitutter og produkter, mens det andet (direktivforslag nr. 2) fokuserer på tjenesteyderen (administrationsselskabet) og på prospekter for investeringsinstitutter.

Kommissionen fremlagde den 30. maj 2000 to reviderede forslag (KOM(2000)329 og KOM(2000)331), hvori de væsentligste af Europa-Parlamentets ændringsforslag er indarbejdet, ligesom en række af Det Økonomiske og Sociale Udvalgs bemærkninger er blev taget i betragtning.

Formålet med forslagene er at fjerne de eksisterende barrierer for gennemførelsen af det indre marked for udstedelse og omsætning af andele i investeringsinstitutter. Institutter, som er omfattet af direktivet, er i Danmark organiseret som investeringsforeninger.

Direktivforslagene indgår i Kommissionens handlingsplan for den finansielle sektor, senest dokument KOM(2000)336. Direktivforslagene har hjemmel i Traktatens artikel 47 og vedtages i henhold til fremgangsmåden i Traktatens artikel 251.

Der blev på ECOFIN-møde den 17. oktober 2000 opnået politisk enighed om Direktivforslag nr. 1 dog således, at det blev besluttet, at direktivforslaget skal tages op igen til marts 2001 i forbindelse med den forventede vedtagelse af Direktivforslag 2, idet forslagene skal have samtidig ikrafttrædelsesdato.

2. Direktivforslag 2 - Administrationsselskaber.

2.1. Formål.

Formålet med dette direktivforslag er at styrke det indre marked på investeringsinstitutområdet ved at indføre bestemmelser om administrationsselskaber, så de bringes på linie med gældende bestemmelser for andre finansielle tjenesteydere (banker, forsikringselskaber og fondsmæglerselskaber).

Administrationsselskaber skal således have det europæiske pas, som giver mulighed for at drive virksomhed i andre medlemslande ved etablering eller som fri udveksling af tjenesteydelser.

De gældende begrænsninger, for hvilken virksomhed administrationsselskaber må udføre, skal lempes, så de får mulighed for at udføre individuel porteføljeforvaltning og anden accessorisk virksomhed.

De opgaver, der indgår i kollektiv porteføljeforvaltning, samt de betingelser, hvorunder opgaver kan overlades til tredjemand, fastlægges.

Endelig indføres forenkede prospekter. Det forenkede prospekt er et informationsdokument, som investor skal have tilbudt, inden der indgås en kontrakt.

Den nyeste samlede kompromistekst findes i Formandsskabets dokument nr. 14543/00 REV 3 af 24. januar 2001.

2.2. Indhold.

Kommissionens oprindelige direktivforslag 2 er ændret væsentligt under behandlingen i Rådets arbejdsgruppe. Formandsskabets nyeste samlede kompromistekst fremgår af Rådssekretariatets dokument nr. 14543/00 REV 3.

Blandt de væsentligste ændringer er:

? Artikel 5a - Kapitalkravet til administrationsselskaberne.

? Artikel 5g - Administrationsselskabers out sourcing af funktioner til 3. mand.

? Artikel 12 og 13a -c - Ligestillingen af administrationsselskaber og investeringsselskaber (investeringsforeninger).

Ad artikel 5a:

Ifølge forslaget skal der fastlægges en godkendelsesprocedure for administrationsselskaber, som bygger på principperne i investerings servicedirektivets godkendelsesbestemmelser.

Dette indebærer blandt andet, at et administrationsselskab skal have en startkapital på 125.000 euro. Derudover skal selskabet have en løbende kapital på 0,05% af den administrerede portefølje, som overstiger 250.000.000 euro. Der kan dog ikke stilles krav om, at selskabets startkapital og den løbende kapital sammenlagt skal overstige 10.000.000 euro.

Herudover skal bestemmelsen fra bilag IV til kapitalkravs direktivet (96/6/EØF) om, at kapitalen altid skal udgøre 25% af de foregående 4 kvartalers faste omkostninger, overholdes.

Formandskabet foreslår, at opfyldelsen af det løbende kapitalkrav delvist kan ske ved garantistillelse fra et kreditinstitut eller et forsikrings selskab.

Ad artikel 5g:

Det foreslås, at medlemsstaterne kan bestemme, at et administrationsselskab skal have mulighed for at indgå aftaler med tredjemand om at overlade opgaver til denne.

Det medlemsstaternes regler skal er, at sådanne aftaler ikke må vanskeliggøre tilsynet. Såfremt porteføljeplejen out sourcing, kan dette kun ske til selskaber, der har godkendelse til at udføre porteføljepleje og er under tilsyn. Porteføljeplejen må ikke out sourcing til depotselskabet eller andre selskaber, hvis interesser kan være i modstrid med administrationsselskabets eller investorenes interesser. En out sourcing af o pgaver må ikke indebære en uddelegering af administrationsselskabets eller depotselskabets forpligtelser eller ansvar.

Ad artikel 13a:

Det foreslås, at investeringsforeninger for at få Finanstilsynets godkendelse skal have en minimumskapital på 300.000 euro og, at de skal opfylde de samme betingelser som et administrationsselskab, herunder og kravene til direktionens egnethed og hæderlighed m.v.

Øvrige ændringer i formandsskabets tekst i forhold til Kommissionens oprindelige forslag:

For så vidt angår de øvrige ændringer i formandsskabets forslag er disse af mindre betydning for Danmark.

3. Nærheds- og Proportionalitetsprincippet.

Kommissionen har i forbindelse med fremsættelsen af forslagene anført, at de ønskede mål kun kan opnås ved hjælp af EU-direktiver, der fastsætter fælles minimumsstandarder.

Bortset fra de fælles minimumsstandarder kan medlemsstaterne frit fastlægge den nærmere regulering af investeringsinstitutter og administrationsselskaber.

Fra dansk side er man enig i, at et direktiv er nødvendig for at udvide Det Indre Marked for investeringsinstitutter og gennemføre det for administrationsselskaber.

4. Gældende dansk ret.

Grundlaget for udøvelse af investeringsforeningsvirksomhed i Danmark er lov nr. 476 af 10. juni 1997, jf. lovbekendtgørelse nr. 703 af 17. juli 2000.

Ved loven med tilhørende bekendtgørelser er direktiv 85/611/EØF med senere ændringer (1988) implementeret i dansk ret.

Danske investeringsforeninger skal i henhold til gældende lovgivning investere formuen i værdipapirer og kan derfor ikke etableres som pengemarkedsforeninger, investeringsinstitutforeninger, bankindskudsforeninger eller derivatforeninger. Placeringsbestemmelserne giver heller ikke mulighed for passiv porteføljepleje efter et indeks.

For at imødekomme behovet for andre placeringsmuligheder blev det i 1997 muligt at oprette specialforeninger. En specialforening kan etablere sig som pengemarkedsforeninger, investeringsinstitutforeninger og bankindskudsforeninger. Disse specialforeninger er rent nationale, dvs. at de i modsætning til investeringsforeningerne ikke har et fælles europæisk pas og ikke kan markedsføres over grænserne.

Efter loven kan investerings- og specialforeninger overlade den daglige ledelse og drift til et administrationsselskab. Administrationsselskaber må alene beskæftige sig med administration af investerings- og specialforeninger. Administrationsselskaber har ikke fælles europæisk pas, og de er ikke undergivet et tilsyn, ligesom de bortset fra visse regler om ledelse og forbud mod spekulation ikke er nærmere reguleret i loven.

5. Høring.

Forslagene er behandlet i EF- Specialudvalget for den finansielle sektor den 8. november 1999 og den 24. januar 2001. Der var generel tilslutning til indstillingerne vedrørende direktivforslagene.

6. Lovgivningsmæssige konsekvenser

Implementeringen af de foreliggende direktivforslag vil kræve flere ændringer i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt de i medfør heraf udstedte bekendtgørelser.

7. Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser.

Vedtagelsen af de foreliggende direktivforslag forventes ikke at medføre statsfinansielle konsekvenser, idet Finanstilsynets virksomhed på området er indtægtsdækket.

En vedtagelse forventes at medføre en øget konkurrence fra udenlandske institutter på det danske marked til gavn for investorerne. Tilsvarende forventes en lettere adgang for danske institutter til udenlandske markeder.

8. Tidligere forelæggelser for Europaudvalget

Folketingets Europaudvalg har den 16. september 1998, 6. juli 2000 og 6. oktober 2000 modtaget notater om forslagene.

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 9. februar vedr. ECOFIN-rådsmødet den 12. februar 2001

Dagsordenspunkt 6: Implementering af stabilitets- og vækstpagten:

Opdaterede konvergensprogrammer for Danmark og Storbritannien og opdaterede stabilitetsprogrammer for Frankrig, Grækenland, Irland, Italien og Østrig

Baggrund

Med det formål at fremme samordningen og overvågningen af medlemslandenes økonomiske politikker og budgetter fremlægger eurolandene og EU-landene uden for euroen henholdsvis stabilitetsprogrammer og

konvergensprogrammer. Det sker som et led i udmøntningen af stabilitets- og vækstpagten. Stabilitets- og konvergensprogrammerne opdateres årligt.

Medlemslandenes programmer drøftes i Den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC), der afgiver en udtalelse til ECOFIN. ECOFIN afgiver på baggrund heraf en udtalelse om programmet.

På ECOFIN den 12. februar 2001 behandles de opdaterede konvergensprogrammer for Danmark og Storbritannien og de opdaterede stabilitetsprogrammer for Frankrig, Grækenland, Irland, Italien og Østrig

Opdateret konvergensprogram for Danmark

Konvergensprogrammet er sendt til Folketinget den 21. december 2000.

Det vurderes i konvergensprogrammet, at det offentlige budgetoverskud udgjorde 2,7 pct. af BNP i 2000. I de følgende år ventes overskuddet at udgøre mellem 2½ og 3 pct. af BNP, hvilket opfylder regeringens målsætning om, at overskuddet skal fastholdes på 2-3 pct. af BNP. Tabel 1 viser nøgletal for de offentlige finanser og andre makroøkonomiske nøgletal.

Tabel 1. Makroøkonomiske nøgletal for Danmark

	1999	2000	2001	2002	2005
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP)</i>					
Skattetryk		49,3	49,5	49,2	48,0
Offentlige indtægter	50,6	56,2	56,4	55,8	54,3
Offentlige udgifter/udgiftstryk	57,8	53,5	53,5	53,2	51,4
Budgetsaldo	55,0	2,7	2,8	2,6	2,9
Strukturel saldo	2,8	1,9	2,4	2,6	2,9
Offentlig gæld	2,2	48,3	44,7	41,8	33,7
	52,6				
<i>Andre nøgletal (pct.)</i>					
BNP-vækst		2,4	1,8	1,7	1,7
Ledighed ¹⁾	1,7	4,7	4,7	4,6	4,4
Inflation ²⁾	5,2	2,9	2,5	1,8	2,0
	2,5				

1) EU-definition.

2) Forbrugerprisindekset. Fra januar 2000 er beregningsmetoden ændret, hvilket har bragt stigningen i forbrugerprisindekset i bedre overensstemmelse med det EU-harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP).

Den offentlige gæld ventes nedbragt fra 48 pct. af BNP i 2000 til knap 34 pct. i 2005, hvilket giver en solid afstand til konvergenskriteriet på 60 pct. Det understreges i konvergensprogrammet, at gældsnedbringelsen er nødvendig for at sikre, at de økonomiske udfordringer fra et voksende antal ældre kan håndteres. Endvidere vil den fortsatte konsolidering af de offentlige finanser give en stødpude i tilfælde af en ugunstig konjunkturu udvikling.

Den økonomisk-politisk strammingsgrad vil i 2001 være stort set neutral som følge af de langsigtede strukturvirkninger fra Pinsepakken, mens selve finanspolitikken er lempelig, svarende til en finanseffekt på ca. ½ pct. af BNP. For 2002 er forudsat en nogenlunde neutral finanspolitik.

Det er målsætningen, at væksten i det offentlige forbrug skal modereres i de kommende år af hensyn til presset på arbejdsmarkedet, skattetrykket og nedbringelsen af den offentlige gæld. Der er et stigende strukturelt budgetoverskud i programperioden.

I konvergensprogrammet indgår for første gang et afsnit om finanspolitikens holdbarhed. En holdbar gældsudvikling kræver, at det offentlige overskud fastholdes på 2-3 pct. af BNP helt frem til 2010. Herved opnås at de lavere renteudgifter kan opveje stigningen i udgifter til pension og pleje af ældre. Dermed sikres, at finanspolitikken i Danmark er holdbar.

I sin vurdering af det danske konvergensprogram nævner Kommissionen, at de offentlige finanser er fundamentalt sunde, og at Danmark fortsat klart vil opfylde kravene til den offentlige saldo i stabilitets- og vækstpagten. Endvidere noterer

Kommissionen med tilfredshed den forudsatte betydelige reduktion af gælden, som vil medvirke til, at udfordringerne fra det øgede antal ældre kan imødekommes.

Kommissionen finder, at produktivitetsvæksten i vækstscenariet er forsigtig, og at en så moderat vækst i produktiviteten kan føre til en forringelse af konkurrenceevnen.

Kommissionen konstaterer, at både udgifts- og skattetrykket falder moderat i konvergensprogrammet og mener, at et stærkere fald i skattetrykket i de kommende år kunne være hensigtsmæssigt for at styrke de økonomiske incitamenter.

Kommissionen mener også, at de vedvarende overskridelser af kommuneaftalerne, der fører til større stigninger i det offentlige forbrug og de kommunale skatter end tilsigtet, gør det ønskeligt at stramme op på det kommunale aftalesystem.

Kommissionen påpeger, at strukturreformer har været centrale på den danske politiske dagsorden. De kommende år er hovedudfordringen at øge arbejdsstyrken. Udviklingen i arbejdsstyrken skal følges nøje og der bør iværksættes yderligere strukturforbedringer, hvis nødvendigt. Kommissionen peger på, at indkomstskattesænkninger kan benyttes til at stimulere arbejdsudbuddet. Dog skal sådanne skattelettelser være finansierede for at undgå overophedning af økonomien.

Endelig anfører Kommissionen, at den danske regering nøje bør overvåge inflationen og træffe yderligere foranstaltninger, hvis nødvendigt.

Opdateret stabilitetsprogram for Grækenland

Grækenland vurderer i sit stabilitetsprogram, at de offentlige finanser vil blive forbedret fra et underskud på 1,8 pct. af BNP i 1999 til et underskud på 0,8 pct. af BNP i 2000 og et overskud på 0,5 pct. af BNP i 2001. Derefter ventes overskuddet at vokse til 2 pct. af BNP i 2003 og 2004. Tabel 4.a og 4.b viser tal for hhv. de offentlige finanser og øvrige makroøkonomiske nøgletal for Grækenland i perioden 1999 til 2004.

Tabel 4.a: Makroøkonomiske nøgletal for Grækenland

Offentlige finanser, pct. af BNP	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Offentlige indtægter	45,2	45,6	45,7	45,5	44,9	44,2
Offentlige udgifter, inkl. renter	47,0	46,4	45,2	44,0	42,8	42,2
Primære driftsudgifter	32,6	32,3	32,0	31,3	30,7	30,3

Primær budgetsaldo	5,8	6,5	7,0	7,3	7,3	6,8
Renteudgifter	7,6	7,2	6,5	5,8	5,3	4,9
Budgetsaldo	-1,8	-0,8	0,5	1,5	2,0	2,0
Offentlig bruttogæld	104,6	103,9	98,9	96,0	905,0	84,0

Tabel 4.b: Makroøkonomiske nøgletal for Grækenland

Øvrige nøgletal	1999	2000	2001	2002	2003	2004
BNP-vækst, pct.	3,4	4,1	5,0	5,2	5,5	5,5
Beskæftigelsesvækst, pct.	-0,7	1,2	1,5	1,6	1,9	2,0
Ledighed, pct. af arb.styrke	12,0	11,3	10,4	9,5	8,4	7,5
Betalingsbalance, pct. af BNP	-3,2	-3,7	-3,8	-3,6	-3,6	-3,4
Inflation, pct.	2,4	2,7	2,3	2,2	2,3	2,4
Output gap ¹⁾	-1,5	-1,3	-0,6	0,2	1,1	1,9
Konjunkturrenset primær saldo ¹⁾	6,4	7,0	7,2	7,2	6,9	6,1
Konjunkturrenset budgetsaldo ¹⁾	-1,2	-0,2	0,7	1,4	1,6	1,2

1) EU-Kommissionens beregning.

Den græske strategi for finanspolitikken bygger på at fastholde store primære overskud og opnå lavere renteudgifter og dermed forbedringer af budgetsaldoen efterhånden som gælden i forhold til BNP reduceres.

Den offentlige bruttogæld i forhold til BNP ventes at falde med 20 pct.point frem til 2004, men med det meste af faldet koncentreret i 2003 og 2004. Således ventes gælden at falde fra 103,9 pct. af BNP i 2000 til 96 pct. af BNP i 2002 og 84 pct. af BNP i 2004.

De offentlige indtægter ventes at holde sig på omtrent 45½ pct. af BNP frem til 2002 og derefter falde til 44,2 pct. af BNP. Dette skal blandt andet ses i lyset af skattelettelser (jf. nedenstående) men samtidig en mere effektiv skatteopkrævning. De primære driftsudgifter ventes blandt andet som følge af aftagende ledighed gradvist at aftage fra 32,3 pct. af BNP i 2000 til 30,3 pct. af BNP i 2004. Renteudgifterne ventes at falde fra 7,2 pct. af BNP i 2000 til 4,9 pct. af BNP i 2004. Alt i alt ventes de offentlige udgifter at aftage fra 46,4 pct. af BNP i 2000 til 42,2 pct. af BNP i 2004.

I november 2000 vedtog det græske parlament en skattepakke, der blandt andet medfører en reduktion af den øvre skatteprocent fra 45 pct. til 42,5 pct. i 2001 og 40 pct. i 2002. Desuden fjernes en række mindre afgifter, og der gives en skattelettelse for familier med 3 eller flere børn. Omkostningerne ved skattepakken vurderes til 0,4 pct. af BNP i 2001 og 0,25 pct. af BNP i 2002.

Den reale BNP-vækst skønnes i konvergensprogrammet at stige fra 4,1 pct. i 2000 til 5 pct. i 2001 og derefter stige yderligere en smule til 5,5 pct. i 2003 og 2004. Væksten i beskæftigelsen skønnes at tiltage en smule, og på denne baggrund ventes ledigheden nedbragt fra 11,3 pct. i 2000 til 7,5 pct. i 2004.

Stabilitetsprogrammet annoncerer, at der vil ske en reform af pensionssystemet i løbet af 2001, men der gives ingen informationer om indholdet af reformen. Der annonceres desuden fortsatte privatiseringer, herunder af det nationale flyselskab og teleselskab samt elforsyningen. Desuden sker der en styrkelse af Konkurrencetilsynet.

Kommissionen vurderer, at det græske stabilitetsprogram er i overensstemmelse med vækst- og stabilitetspagten.

Kommissionen vurderer, at vækstudsigterne for græsk økonomi er gode, men finder, at vækstforudsætningerne i stabilitetsprogrammet er optimistiske og ligger i den øvre ende af, hvad der er opnåeligt. Kommissionen skønner, at BNP i de kommende år vil bevæge sig et stykke over det potentielle produktions-niveau, og advarer mod risikoen for en overophedning. På den baggrund ser Kommissionen kritisk på stramhedsgraden af finanspolitikken. Kommissionen bemærker endvidere, at der er behov for at holde de primære udgifter under kontrol, og som også nævnt i de overordnede økonomisk-politiske retningslinier 2000 er der en stærk anbefaling af klare og bindende normer til at sikre udgiftskontrol.

Den konjunkturrensede budgetsaldo vurderes, at blive forbedret fra et underskud på 0,2 pct. af BNP i 2000 til et overskud på omtrent 1,4 pct. af BNP i årene 2002 til 2004, men dette afspejler først og fremmest faldende renteudgifter, og den konjunkturrensede primære budgetsaldo skønnes at være stort set uændret på omtrent 7 pct. af BNP i hele perioden frem til 2004.

Kommissionen noterer, at flere strukturelle reformer er blevet implementeret i Grækenland de senere år, men at der stadig er behov for reformer, herunder på arbejdsmarkedet, hvor høj ledighed vidner om strukturelle problemer.

Kommissionen beklager, at stabilitetsprogrammet ikke indeholder informationer om den forestående reform af pensionssystemet, men bemærker, at denne reform er nødt til at forholde sig til den langsigtede holdbarhed af de offentlige finanser. Det skal ses i lyset af, at Grækenland er et af de EU-lande, der står overfor de største udfordringer som følge af aldringen af befolkningen.

Opdateret stabilitetsprogram for Frankrig

Frankrig venter i sit opdaterede stabilitetsprogram, at der vil ske en forbedring af den offentlige budgetsaldo fra et underskud på 1,8 pct. af BNP i 1999 og 1,4 pct. af BNP i 2000 til en situation med et underskud på 0,4 pct. af BNP i 2003 og et overskud på 0,2 pct. af BNP i 2004. Tabel 3.a og 3.b viser hhv. tal for de offentlige finanser og øvrige makroøkonomiske nøgletal for Frankrig.

Tabel 3.a: Makroøkonomiske nøgletal for Frankrig

Offentlige finanser, pct. af BNP	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Offentlige indtægter	52,1	51,6	51,1	50,8	50,2	50,1
Offentlige udgifter	53,9	53,0	52,1	51,4	50,7	49,8
Primær budgetsaldo	1,6	1,9	2,2	2,6	2,7	3,2
Budgetsaldo	-1,8	-1,4	-1,0	-0,6	-0,4	0,2
Vækst i offentligt forbrug, pct.	2,5	1,0	1,8	1,6	1,5	1,3
Offentlig bruttogæld	58,9	58,4	56,9	55,2	54,0	52,3

1) Tallene for bruttogælden inkluderer effekten fra salg af UMTS-licenser.

Tabel 3.b: Makroøkonomiske nøgletal for Frankrig

Øvrige nøgletal	1999	2000	2001	2002	2003	2004
BNP-vækst, pct.	2,9	3,4	3,3	3,0	3,0	3,0
Vækst i privat beskæftigelse, pct.	2,2	3,2	2,5	1,5	1,5	1,5

Inflation, pct.	0,5	1,7	1,4	1,4	1,4	1,4
Output gap ¹⁾	-0,8	-0,2	0,1	0,3	0,4	0,5
Konjunkturrenset budgetsaldo ¹⁾	-1,5	-1,3	-1,0	-0,7	-0,6	0,0

1) EU-Kommissionens beregning.

Den overordnede strategi for finanspolitikken i Frankrig er fortsat at sætte normer for den reale vækst i de offentlige udgifter med henblik på at holde en vækst i de offentlige udgifter, der ligger under BNP-væksten. Den margin, der skabes med en vækst i de offentlige udgifter, der er lavere end BNP-væksten, benyttes fifty-fifty til at reducere budgetunderskuddet og til skattelettelser.

Som et resultat af denne strategi ventes de offentlige udgifter at falde fra 52,1 pct. af BNP i 2001 til 49,8 pct. af BNP i 2004. Set i lyset af skattelettelser, jf. nedenstående, ventes de offentlige indtægter at aftage fra 51,6 pct. af BNP i 2000 og 51,1 pct. af BNP i 2001 til 50,1 pct. af BNP i 2004.

Den offentlige bruttogæld i forhold til BNP skønnes at falde omtrent jævnt fra 58,4 pct. af BNP i 2000 til 52,3 pct. af BNP i 2004. Dette fald er primært et resultat af en vækst i BNP, der overstiger den vækst i gælden, som følger af de ventede budgetunderskud frem til og med 2003. Provenu fra salg af UMTS-licenser bidrager også til lavere offentlig gæld.

Den reale BNP-vækst ventes at falde svagt fra en vækst på 3,4 pct. i 2000 til en vækst på gennemsnitligt 3 pct. for perioden 2002 til 2004. Ledigheden ventes fortsat at falde og nå et niveau på lidt over 7 pct. i 2004. Grundet stigningen i oliepriserne blev inflationen på 1,7 pct. i 2000, og for perioden frem til 2004 ventes inflationen at ligge på 1,4 pct.

En skattepakke præsenteret i efteråret 2000 indeholder blandt andet lettelser i personskatterne, beskatningen af virksomheder samt skatten på biler ("vægtafgifter"). Skattepakken svarer til 1,2 pct. af BNP over perioden 2001 til 2003, og sammen med skattelettelser gennemført i 2000 er der tale om skattelettelser svarende til 2 pct. af BNP i perioden 2000 til 2003.

Kommissionen vurderer, at det franske stabilitetsprogram er i overensstemmelse med vækst- og stabilitetspagten. I 2000 vurderes Frankrig at have nået den mindste sikkerhedsmargin, der er nødvendig for at tillade, at de automatiske stabilisatorer kan fungere uden at nå budgetunderskud på over 3 pct., og i perioden frem til 2004 bør denne sikkerhedsmargin udvides. Det er Kommissionens vurdering, at Frankrig i 2000 burde have gennemført en større reduktion af underskuddet, og at Frankrig i de kommende år bør være mere ambitiøs og udnytte alle muligheder for at øge hastigheden af budgetkonsolideringen i overensstemmelse med Rådets udtalelse fra 1999 vedrørende det franske stabilitetsprogram og de overordnede økonomiske-politiske retningslinier for 2000.

Vækstforudsætningerne vurderes som opnåelige. Kommissionen bemærker dog, at der er en vis usikkerhed omkring potentielle negative effekter fra den vedtagne reduktion af arbejdstiden, som kan sænke arbejdsudbuddet og dermed forværre situationen med et gradvist strammere arbejdsmarked.

Mht. budgetsaldoen for 2000 bemærker Kommissionen, at et bedre resultat havde været muligt i lyset af en favorabel økonomisk udvikling, og Kommissionen beklager, at man ikke i overensstemmelse med anbefalingerne i de overordnede økonomisk-politiske retningslinier har benyttet uventede høje indtægter til hastigere nedbringelse af underskuddet. Mht. perioden frem til 2004 betegnes den forbedring af budgetsaldoen, der er indeholdt i stabilitetsprogrammet, som skuffende, og Kommissionen anbefaler en hastigere nedbringelse af underskuddet.

Overholdelse af de i stabilitetsprogrammet fastsatte lofter for udgifterne vurderes som ganske væsentligt, og i den forbindelse finder Kommissionen det bekymrende, at der sker en gradvis forøgelse af disse lofter ved hver opdatering af stabilitetsprogrammet.

Kommissionen finder, at strategien i forhold til den langsigtede holdbarhed af de offentlige finanser er utilstrækkelig og i alt for høj grad beror på at drage fordel af en gunstig vækstsituation til at nedbringe offentlig gæld. Indbetalinger til en pensionsfond oprettet i 1999 vil hjælpe, men Kommissionen vurderer, at det er på tid at tage skridt til en gennemgribende reform af pensionssystemet, der allerede er blevet forsinket flere gange i lys af presset på de offentlige udgifter i forbindelse med en aldrende befolkning.

Opdateret stabilitetsprogram for Irland

I det opdaterede irske stabilitetsprogram fra december 2000 ventes overskuddet på det offentlige budget at blive 4,7 pct. af BNP i år 2000. Budgetoverskuddet vurderes herefter at være på gennemsnitligt 4,2 pct. af BNP for perioden 2001 til 2003. Den offentlige gæld ventes at falde fra 50,1 pct. af BNP i 1999 til 39 pct. i 2000, for derefter at falde jævnt til 24 pct. af BNP i 2003.

Tabel 7.a og 7.b viser hhv. tal for de offentlige finanser og øvrige makroøkonomiske nøgletal for Irland i perioden 1999-2003.

Tabel 7.a: Makroøkonomiske nøgletal for Irland

Offentlige finanser (pct. af BNP)	1999	2000	2001	2002	2003
Offentlige indtægter	...	33,3	32,5	32,5	32,7
Offentlig forbrug og transfereringer	...	23,9	23,6	23,1	22,3
Offentlige rente udgifter	...	2,0	1,8	1,4	1,2
Offentlige investeringer	...	5,1	5,4	5,5	4,9
Underskud på andre kapitalposter m.v.	...	-2,4	-2,6	-1,3	-0,3
Offentlige budgetsaldo	3,9	4,7	4,3	3,8	4,6
Offentlig gæld	50,1	39	33	28	24

Tabel 7.b: Makroøkonomiske nøgletal for Irland

Øvrige nøgletal	1999	2000	2001	2002	2003
BNP-vækst	9,8	10,7	8,8	6,3	5,1
Ledighed	5,5	4,1	3,2	3,2	3,2
Inflation	1,6	5,5	4,5	3,5	2,5

Irland har i løbet af 1990'erne oplevet en høj og accelererende vækst i BNP, en faldende ledighed, budgetbalance og en til og med starten af 1998 lavere inflation end i EU generelt.

Denne udvikling har medført, at Irland fra år 2000 har det næsthøjeste BNP per indbygger i EU (Luxembourg er højest). Dette vil fortsætte i 2001, hvor Irlands BNP per indbygger vil ligge klart højere end f.eks. Danmarks.

Med det skønnede budgetoverskud vurderer Kommissionen, at Irland til fulde lever op til kravene i stabilitets- og vækstpagten.

Udover den økonomiske politik i Irland i 1990'erne har de store strukturfondsmidler, der er tilført fra EU, bidraget til den positive udvikling.

Kommissionen påpeger dog, at den irske økonomi med en inflation på 5,5 pct. i 2000 (den højeste i EU) og deraf følgende risici for konkurrenceevnen er overophedet.

F.s.v.a. ledigheden forventes den at være 5,5 pct. for 2000. For 2001 til 2003 forventes ledigheden at komme helt ned på 3,2 pct. Irland forsøger at forebygge flaskehalsproblemerne ved at fremme indvandringen, men det er vurderingen, at de foregående års store indvandring ikke vil fortsætte. Dette indebærer betydelig risiko for flaskehalsproblemer på arbejdsmarkedet.

Siden begyndelsen af 1998 er den irske inflation støt vokset længere og længere over det gennemsnitlige niveau i EU, og var i november oppe på 7 pct.

Ved starten af 2001 er den økonomiske situation i Irland således præget af høj inflation, lav og faldende ledighed og høje lønstigninger (i visse sektorer over 10 pct.). Der er tale om en klar overophedning af den irske økonomi, hvor inflations- og lønudviklingen truer konkurrenceevnen og dermed beskæftigelsen.

Som deltager i euroen, hvor pengepolitikken fastlægges ud fra situationen i hele euro-området, må finanspolitikken i Irland spille en mere aktiv rolle. I den foreliggende økonomiske situation med klar overophedning havde der været behov for en stramning af finanspolitikken og ikke, som tilfældet er, en lempelse.

Hovedpunkterne i budgettet for 2001 er en skattepakke med reduktion af de direkte skatter på ca. 1,5 pct. af BNP og af de indirekte skatter på ca. 0,4 pct. af BNP, en stigning på 18 pct. i det offentlige forbrug i forhold til det fra sidste år planlagte og en stigning på 29 pct. i kapitaludgifter i forhold til det fra sidste år planlagte. Dvs. budgettet for 2001 vil give et yderligere stød til efterspørgslen i Irland. Den faktiske vækstrate i BNP ventes at ligge 5,4 pct. point over den konjunkturrensede normale vækstrate i BNP. Derved ventes der en yderligere overophedning af økonomien og dermed et øget inflationært pres.

For 2001 vurderer Kommissionen derfor, at budgettet er ekspansivt og pro-cyklisk (konjunkturmedløbende) og derfor at være inkonsistent med de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer fra 2000, hvor det blev sagt, at den irske regering skulle være klar - allerede i 2000 - til at anvende finanspolitik til at sikre økonomisk stabilitet ved at dæmpe aktiviteten og dermed den potentielle overophedning, og at den irske regering skulle tilpasse budgettet for 2001 efter dette mål.

Opdateret stabilitetsprogram for Italien

I det opdaterede italienske stabilitetsprogram fra december 2000 ventes underskuddet på den offentlige budgetsaldo at blive 1,3 pct. af BNP. I de efterfølgende år ventes underskuddet at være faldende for i 2003 at være i balance og i 2004 at give et overskud på 0,3 pct. af BNP.

Den offentlige gæld ventes fra 1999 til 2004 at falde jævnt fra 115,1 pct. af BNP til 94,9 pct. af BNP primært som følge af salg af rettigheder til bredbåndsnettet til telekommunikation og salg af offentligt ejede virksomheder.

Tabel 5.a og 5.b viser tal for hhv. de offentlige finanser og øvrige makroøkonomiske nøgletal for Italien for perioden 1999-2004.

Tabel 5.a: Makroøkonomiske nøgletal for Italien

Offentlige finanser (pct. af BNP)	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Offentlige indtægter	46,9	46,8	46,4	45,6	45,0	44,7
Primære udgifter	42,0	41,6	41,0	40,4	39,3	38,1

Rente udgifter	6,8	6,5	6,2	6,0	5,6	5,2
Offentlige udgifter	48,8	48,1	47,2	46,3	44,9	43,3
Planlagte korrigerende tiltag 1)	0,2	-0,1	-1,0
Offentlige budgetsaldo 2)	-1,9	-1,3	-0,8	-0,5	0,0	0,3
Offentlig gæld	115,1	112,1	106,6	103,5	99,6	94,9

Anm.: Den italienske stat sælger i 2000-2001 rettighederne til bredbåndsnet til telekommunikation yderligere sælges holdings i banker, forsikringsselskaber og Telecom Italia og aktier i ENI og ENEL. Dette forventes at generere en indtjening på 65.000 mia. lira (33,6 mia. euro).

1. De planlagte korrigerende tiltag består af rationalisering af den offentlige sektor og salg af fast ejendom.
1. For 2001 er tallene målsætningen mens tallene for 2002-2004 er estimater.

Tabel 5.b: Makroøkonomiske nøgletal for Italien

Øvrige nøgletal (pct.)	1999	2000	2001	2002	2003	2004
BNP-vækst	1,4	2,8	2,9	3,1	3,1	3,1
Ledighed	11,4	10,7	9,9	9,0	8,3	7,6
Inflation	2,2	2,8	2,3	1,5	1,5	1,5

På indtægtssiden er der i de seneste år gennemført en skattereform, som skulle sikre overskud på de offentlige finanser i 2001. Skattereformen har primært handlet om bekæmpelse af skattesvig og en generel rationalisering af skattesystemet.

Den italienske regering har valgt at bruge overskuddet fra skattereformen på yderligere skattenedsættelser. Skattelettelserne for husholdningerne sker i form af lavere personbeskatning især for lavindkomstgrupperne der yderligere lettes for udgifterne til arbejdsløsheds-kasserne. Skattelettelserne for virksomhederne sker gennem en sænkning af virksomhedsskatten med 1 pct.point i 2001 og yderligere 1 pct.point i 2003.

På udgiftssiden er formålet med budgettet for 2001 fire områder. For det første at øge husholdningernes købekraft, for det andet at øge beskæftigelsen og uddanne arbejdsstyrken, for det tredje at effektivisere den offentlige sektor og for det fjerde at accelerere væksten i det sydlige Italien.

Italien forventer for 2000 at have en vækst i BNP på 2,8 pct., og vækstraten forventes at stige for at være 3,1 pct. i perioden 2002-2004. Ledigheden forventes at være støt faldende fra 11,4 pct. i 1999 til 7,6 pct. i 2003. Inflationen forventes i 2000 at være 2,8 pct. mens den forventes at falde for i 2002-2004 at være 1,5 pct.

Kommissionen vurderer, at Italien lever op til kravet i stabilitets- og vækstpagten om et underskud på de offentlige budgetter på max. 3 pct. af BNP under "normale" cykliske fluktuationer. Men det påpeges, at da gælden i forhold til BNP er så høj, som den er, ville det være ønskeligt, om Italien havde sat et mere ambitiøst mål for den offentlige budgetsaldo (så gælden kommer hurtigere ned).

Kommissionen påpeger, at det italienske stabilitetsprogram kun giver en gennemgang af den forventede udvikling i relation til den aldrende befolkning, men ikke angiver nogle konkrete politiske tiltag, hvilket er påkrævet, hvis Italien skal kunne håndtere denne - ikke mindst for Italien - store udfordring.

Østrig vurderer i sit opdaterede stabilitetsprogram, at den offentlige budgetsaldo vil blive forbedret fra et underskud på 2,1 pct. af BNP i 1999 og 1,4 pct. af BNP i 2000 til en situation med budgetbalance i alle årene 2002 til 2004. Tabel 6.1 og 6.b viser hhv. tal for de offentlige finanser og øvrige makroøkonomiske nøgletal for Østrig.

Tabel 6.a: Makroøkonomiske nøgletal for Østrig

Offentlige finanser, pct. af BNP	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Offentlige indtægter	51,5	50,4	50,2	50,0	49,6	49,4
heraf skatter og afgifter	45,6	44,5	45,0	45,0	44,8	44,7
Offentlige udgifter	53,7	51,8	50,9	50,0	49,6	49,4
Primærbudgetsaldo	1,4	2,1	2,7	3,4	3,3	3,2
Budgetsaldo ¹⁾	-2,1	-1,4	-0,75	0,0	0,0	0,0
Vækst i offentligt forbrug, pct.	3,2	0,0	0,0	0,4	0,4	0,4
Offentlig bruttogæld	64,6	63,1	61,4	59,1	57,2	55,3

1) Budgetsaldoen for 2000 inkluderer provenu fra salg af UMTS-licenser svarende til 0,3 pct. af BNP, dvs. ekskl. dette provenu er budgetunderskuddet i 2000 på 1,7 pct. af BNP.

Tabel 6.b: Makroøkonomiske nøgletal for Østrig

Øvrige nøgletal	1999	2000	2001	2002	2003	2004
BNP-vækst, pct.	2,8	3,5	2,8	2,7	2,3	2,5
Beskæftigelsesvækst, pct.	1,2	1,0	0,9	0,6	0,2	0,4
Ledighed, pct. af arb.styrke	3,7	3,2	3,0	3,0	3,0	3,0
Betalingsbalance, pct. af BNP	-2,8	-3,1	-2,5	-2,5	-2,4	-2,3
Inflation, pct.	0,6	2,0	1,6	1,2	1,1	1,2
Output gap ¹⁾	-0,7	0,3	0,5	0,6	0,3	0,3
Konjunkturrenset primær saldo ¹⁾	1,9	1,6	2,6	3,3	3,2	3,1
Konjunkturrenset budgetsaldo ¹⁾	-1,9	-1,9	-0,9	-0,1	-0,1	-0,1

1) EU-Kommissionens beregning.

I forhold til stabilitetsprogrammet fra marts 2000, der forudså budgetunderskud på 1,5 pct. af BNP i 2001, 1,4 pct. BNP i 2002, og 1,3 pct. af BNP i 2003, er der med det nye stabilitetsprogram tale om en acceleration af nedbringelsen af underskuddet. Specielt i 2001 er øgede skatteindtægter, der skyldes en udvidelse af skattebasen, en del af forklaring på den ventede forbedring af de offentlige finanser. På udgiftssiden betyder først og fremmest lavere pensionsudgifter, jf. nedenstående, og en reduktion af antallet af offentlig ansatte, at der vil ske en reduktion af de offentlige udgifter. De offentlige udgifter i forhold til BNP skønnes at aftage med 2,4 pct.point fra 2000 til 2004.

Den offentlige bruttogæld ventes at aftage forholdsvis jævnt fra 63,1 pct. af BNP i 2000 til 55,3 pct. af BNP i 2004. Baggrunden er væksten i BNP samt i mindre omfang provenu fra privatiseringer.

Efter en høj vækst på 3,5 pct. i 2000 ventes BNP-væksten at aftage til 2,3 pct. i 2003 og derefter i 2004 stige til 2,5 pct., hvilket vurderes at være trend-væksten. Væksten i beskæftigelsen ventes at fortsætte omend i et lavere tempo end i de seneste år. Med en vis vækst i arbejdsstyrken skønnes ledigheden at falde fra 3,2 pct. i 2000 til 3 pct. i 2001 og derefter forblive på dette niveau.

I juni 2000 vedtoges en reform af pensionssystemet, der blandt andet indebærer, at minimumsalderen for tidlig tilbagetrækning hæves med 1½ år, og at aftrapningen af pensionen ved tidlig tilbagetrækning hæves. Disse ændringer skønnes at medføre besparelser på 0,6 pct. af BNP.

Nedsættelse af marginalsatserne i 2000 betød skattelettelser svarende til 0,6 pct. af BNP. En udvidelse af skattebasen og afgiftsforøgelser betyder imidlertid nye skattestigninger i 2001.

Der vil ske en liberalisering af el-markedet i 2001 og af gas-markedet i 2002. Endvidere kommer der en vis liberalisering af lukkeloven (længere åbningstider) og en række privatiseringer (blandt andet det nationale telefonselskab og Wien lufthavn).

Kommissionen vurderer, at Østrig med den hastigere nedbringelse af underskuddet, der er indeholdt i det opdaterede stabilitetsprogram, vil overholde vækst- og stabilitetspagten fra og med 2001. Den offentlige bruttogæld ventes nu at komme under referenceværdien på 60 pct. af BNP i 2002.

Vækstforudsætningerne vurderes endvidere af Kommissionen som realistiske.

De øgede bestræbelser på at nedbringe underskuddet og herunder de planlagte besparelsetiltag vurderes ganske positivt af Kommissionen. Kommissionen bemærker dog, at de planlagte besparelsetiltag er ambitiøse, og at der kan være flere risici i forhold til at opnå de planlagte besparelser. Besparelserne skal finde sted på såvel føderalt plan som i de enkelte Bundesländer og kommuner. Her vurderes en ny aftale med bindende budgetmål og sanktionsmuligheder, der skal sikre, at de forskellige niveauer overholder deres respektive budgetmål, som et positivt element. Kommissionen bemærker dog, at der fortsat er en skævhed mellem fordelingen af ansvar for indtægter og ansvar for udgifter. Desuden advarer Kommissionen blandt andet om et stigende udgiftspres indenfor sundhedssektoren.

Kommissionen minder om behovet for at nedbringe skattetrykket og siger, at når målet om budgetbalance er nået, vil fortsat tilpasning af budgettet for at kunne nedbringe skattetrykket være væsentligt.

Reformen af pensionssystemet i 2000 vurderes positivt, men Kommissionen bemærker dog, at tilbagetrækkelsesalderen i Østrig er en af de laveste i EU, og at Østrig fortsat vil bruge en højere andel end andre EU-lande på pensioner. Det vurderes, at reformen i sig selv ikke er tilstrækkelig til at sikre den langsigtede holdbarhed af de offentlige finanser. Kommissionen påpeger behovet for større fokus på den langsigtede holdbarhed i de offentlige finanser i de fremtidige stabilitetsprogrammer for Østrig.

Opdateret konvergensprogram for Storbritannien

Storbritannien vurderer i sit konvergensprogram, at den offentlige budgetsaldo vil falde gradvist fra et overskud på 1,1 pct. af BNP i finansåret 2000/01 til balance i 2002/03 og underskud på omkring 1 pct. af BNP de tre følgende år. Den offentlige gæld ventes at falde fra 43,6 pct. af BNP i 1999/2000 til 35,5 pct. af BNP i 2004/2005. Tabel 2.a og 2.b viser hhv. nøgletal for de offentlige finanser og øvrige makroøkonomiske nøgletal for Storbritannien i perioden 1999/2000-2004/05.

Tabel 2.a: Makroøkonomiske nøgletal for Storbritannien

Offentlige finanser (pct. af BNP)	1999/2000	2000/2001	2001- 2002	2002- 2003	2003- 2004	2004- 2005
Offentlige indtægter	39,4	40,0	40,2	40,0	39,6	39,6
Offentlige udgifter (excl. renter)	35,7	36,8	37,1	37,2	37,4	37,4

Budgetsaldo	1,8	1,1	0,6	-0,1	-0,9	-1,0
Strukturel (konjunkturrenset) saldo	1,7	0,7	0,3	-0,3	-1,0	-1,0
Offentlig bruttogæld	43,6	40,1	37,7	36,1	35,6	35,5

Tabel 2.b: Makroøkonomiske nøgletal for Storbritannien

Øvrige nøgletal	1999	2000	2001	2002	2003
BNP-vækst	2,25	3,00	2,25-2,75	2,25-2,75	2,25-2,75
Beskæftigelsesvækst	1,30	0,90	0,70	0,70	
Ledighed, pct. af arb.styrke	6,10	5,60	5,30	5,10	
Inflation (RPIX)	2,25	2,25	2,50	2,50	2,50
Inflation (HICP)	1,3	1,0	1,3	1,4	

De offentlige indtægter er nogenlunde konstante i perioden, mens de offentlige udgifter stiger gradvist med godt 1,5 procentpoint, hvilket primært skyldes større offentlige investeringer samt større udgifter til sundhed og uddannelse. Udviklingen er på linje med den britiske regerings primære mål for finanspolitikken, der er at fastholde sunde offentlige finanser i form af balance eller overskud på den offentlige budgetsaldo på mellemlang sigt og en faldende offentlig gæld. Finanspolitikken skal støtte pengepolitikken og lade de automatiske stabilisatorer udjævne de økonomiske konjunkturer, så der opnås en stabil økonomisk udvikling.

Den reale vækst i BNP skønnes at være steget fra 2,25 pct i 1999 til 3 pct i 2000. I årene fra 2001 til 2003 ventes væksten at udgøre mellem 2,25 og 2,75 pct., således at væksten er tæt på sit langsigtede niveau, der vurderes at være omkring 2,5 pct. Det mindre fald i væksten skyldes en mere moderat privat forbrugsvækst, der delvist opvejes af de større offentlige udgifter.

Den britiske centralbanks pengepolitik tilrettelægges ud fra en målsætning om en inflation på 2,5 pct. målt på detailprisindekset RPIX, hvilket ventes opfyldt i de kommende år. Inflationen målt efter EU's definition (stigningstakten i forbrugerprisindekset HICP) er for tiden omkring 1 procentpoint lavere end RPIX-inflationen og blandt de laveste i EU.

Storbritannien har ikke en egentlig målsætning for kursudviklingen i det britiske pund, da pengepolitikken er rettet mod prisstabilitet. Storbritannien forsøger imidlertid at leve op til sin forpligtelse til valutakursstabilitet gennem den stabilitetsorienterede sammensætning af penge- og finanspolitik, der giver et anker for stabile valutakurser på mellemlang sigt. Den britiske økonomi har tidligere været præget af store udsving og ustabile valutakurser, men udsvingene i økonomien og valutakursen synes at være blevet mindre de seneste år.

Konvergensprogrammet slår fast, at det er befolkningen, der ved en folkeafstemning bestemmer, om Storbritannien skal deltage i ØMU's tredje fase med den fælles valuta. Den britiske regering går i princippet ind for britisk deltagelse i eurosamarbejdet, såfremt de økonomiske forhold taler for deltagelse i euroen.

Kommissionens overordnede vurdering er, at konvergensprogrammet overholder stabilitets- og vækstpagten og dens mellemlangsigtede målsætning om en budgetsaldo, der i gennemsnit er i balance eller overskud i årene 2000-03, samt at de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer generelt overholdes på kort sigt. Vurderingen er endvidere, at Storbritannien klart overholder konvergenskriterierne vedrørende lav inflation og lav rente samt sunde offentlige finanser.

Kommissionen vurderer dog samtidig, at udviklingen i de offentlige finanser er bedre i perioden frem til 2003 end i perioden derefter og at budgetudviklingen på dette punkt afviger klart fra det forrige konvergensprogram,

da der nu ventes større budgetunderskud i de sidste 3 år af programmet. Der er i programmet forudsat en forringelse af budgetsituationen (konjunkturrenset) fra et overskud i 2000-01 på 0,7 pct. af BNP til et underskud i 2003-06 på 1 pct. af BNP. Kommissionens finder imidlertid, at konvergensprogrammets forudsætninger med hensyn til vækst m.v. er forsigtige, og at det er sandsynligt, at Storbritannien vil få en mere gunstig udvikling i de offentlige finanser end skønnet. Endvidere ses der positivt på, at udviklingen i budgetsaldoen i høj grad skyldes en stigning i de offentlige investeringer.

Kommissionen vurderer, at pundets kursudvikling er blevet mere stabil de seneste år. Pundet har i 2000 således været relativt stabilt over for euroen. Der er dog usikkerhed omkring den fremtidige valutakursudvikling på mellemlang sigt, og der er risiko for et fald i pundet, hvilket i givet fald kan resultere i en mindre stabil makroøkonomisk udvikling.

Kommissionen giver en positiv vurdering af konvergensprogrammets redegørelse for de offentlige finansers langsigtede holdbarhed i lyset af det stigende antal ældre og den britiske regeringens indsats for blandt andet at øge de økonomiske fordele ved at blive længere på arbejdsmarkedet. Pensionssystemet vurderes at være bæredygtigt, og aldringens konsekvenser for de offentlige finanser synes at være mindre end i de fleste andre EU-lande.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Proceduren vedrørende medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark. Danmark fremlægger sit eget konvergensprogram, der indeholder en vurdering af udviklingen i de offentlige finanser i Danmark.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Finanspolitik er det enkelte medlemslands eget ansvar inden for rammerne af de overordnede økonomisk-politiske retningslinier, traktatens bestemmelser om finanspolitik samt stabilitets- og vækstpagten. Medlemslandene skal på grund af den gensidige påvirkning mellem landenes økonomier betragte deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordne dem i ECOFIN-rådet. Eurolandene fremlægger stabilitetsprogrammer og de øvrige lande fremlægger konvergensprogrammer som et led i den multilaterale overvågning og koordination, der gennemføres på fællesskabsplan.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget notater om dette års opdaterede konvergensprogrammer for Danmark og Storbritannien og stabilitetsprogrammer for Frankrig, Grækenland, Italien og Østrig. Folketingets Europaudvalg modtog forud for mødet i Europaudvalget den 17. januar 2001 et notat om Irlands stabilitetsprogram, men punktet blev efterfølgende taget af dagsordenen.

Folketingets Europaudvalg har modtaget notater vedrørende tidligere opdaterede stabilitetsprogrammer for Irland og Grækenland forud for mødet i Europaudvalget den 28. januar 2000, stabilitets- og konvergensprogrammer for Danmark, Italien og Storbritannien forud for mødet den 25. februar 2000 og stabilitetsprogram for Østrig forud for mødet den 5. maj 2000.

